

Ζούμε ψεύτικες ζωές

1

Τέσσερα χρόνια μετά τη μεγαλειώδη εξέγερση του Δεκέμβρη και η καθημερινότητα της ζωής γίνεται ολοένα πιο αβίωτη. Οι ζωές μας αδειάζουν από περιεχόμενο, αδειάζουν από αξίες, αδειάζουν από νόημα. Ζούμε ψεύτικες ζωές.

2

Το 2008, τα κύματα των εξεγερμένων έστειλαν ένα εκκωφαντικό μήνυμα, που θα έπρεπε ωστόσο να αποτελεί –προ πολλού– κοινό τόπο: η δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου δεν ήταν ένα απλό ατύχημα, αλλά η ολοκληρωμένη αποτύπωση της ουσίας του Κράτους. Το Κράτος μας δολοφονεί καθημερινά, άλλοτε με σφαίρες και άλλοτε με αργό και βασανιστικό τρόπο. Δολοφονεί τα όνειρά μας, τις επιθυμίες μας, τα “θέλω” μας, λεηλατεί τον παραγόμενο κοινωνικό πλούτο, τρομοκρατεί, δέρνει, φυλακίζει. Τότε ο Γρηγορόπουλος, αύριο κάποιος ή κάποια από εμάς. Δεν είναι η διαχείριση του Κράτους το λάθος, αλλά η ύπαρξή του...

3

Η εξέγερση του Δεκέμβρη εγκαινιάζει, πριν από, και για λογαριασμό της, την ίδια την παγκόσμια οικονομική κρίση, που ως τέτοια δεν είναι στενά οικονομική, αλλά κρίση νοήματος συνολικά. Γι’ αυτό και ήρθε να αναπτύξει το ερώτημα του πως θα συνεχίσουμε να ζούμε, σε μια στιγμή που η οικονομική ευημερία ήταν στην πιο ολοκληρωμένη της φάση. Γι’ αυτό και επέλεξε να καταστρέψει: γιατί η αφθονία των εμπορευμάτων αποτύπωνε την ανυπόφορη φτώχεια της ζωής· γιατί η φτώχεια ήταν, και εξακολουθεί να είναι, πριν απ’ όλα υπαρξιακή.

4

Η παγκόσμια οικονομική κρίση, θα συνεχίσει να βαθαίνει και να μας κάνει φτωχότερους. Αλλά δεν είναι αυτό το πρόβλημα· θα ζήσουμε και φτωχοί. Μόνο όμως αν έχουμε ο ένας την άλλη, η μία τον άλλον, συγκροτώντας μια αληθινά ανθρώπινη κοινότητα, όπου θα αποφασίζουμε εμείς οι ίδιοι και οι ίδιες, μακριά από τη λογική της κυριαρχίας: πλούσιου σε φτωχό, άνδρα σε γυναίκα, λευκού σε μαύρο, ετεροφυλόφιλου σε ομοφυλόφιλο, ντόπιου σε μετανάστη και, εν τέλει: ανθρώπου σε άνθρωπο και ανθρώπου στη φύση.

5

Δεν είμαστε ειδικοί της βίας, και ούτε θέλουμε να γίνουμε. Η βία, δεν είναι φετίχ και αυτοσκοπός, αλλά στοιχειώδης αυτοάμυνα απέναντι στο Κράτος και τους προστάτες του που εξαπολύουν τις

επιθέσεις τους -υλικά, σωματικά και συμβολικά, άμεσα και έμμεσα- σε όσες και όσους επιθυμούν μια πραγματικά ανθρώπινη κοινωνία. Βιώνουμε τα συμπτώματα αλλά πολεμάμε τα αίτια: δεν είναι το ζήτημα η βία απέναντι σ' αυτούς που μας καταπιέζουν, στο βαθμό που αυτοί είναι αναλώσιμοι, αλλά στους καταπιεστικούς θεσμούς αυτού του κόσμου, στον ίδιο τον καπιταλισμό. Στον καπιταλισμό που μας εκπαιδεύει στην απάθεια και στην αδιαφορία για τα συλλογικά προβλήματα· στην αδυναμία να αποφασίζουμε εμείς οι ίδιοι και οι ίδιες με οριζόντιο τρόπο, μακριά από κομματικά παράσιτα, αντιπροσώπους και διαμεσολάβηση· που μας μαθαίνει ότι πρέπει να ερωτευόμαστε αντικείμενα αντί για υποκείμενα, εικόνες αντί για ανθρώπινες υπάρξεις· που διακηρύσσει ότι αξία είναι τα κέρδη, το βόλεμα, η κατανάλωση, και τα φράγκα - όχι ο άνθρωπος.

6

Αυτή είναι η βαθιά -ανθρωπολογική- κρίση νοήματος που ανέδειξε ο Δεκέμβρης. Κι αν ο Δεκέμβρης ήταν ερώτηση, η απάντηση μας μπορεί να είναι μόνο μία: να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας. Να γίνουμε άνθρωποι υπεύθυνοι που έχουν επίγνωση ότι, ναι, ΜΑΖΙ ΤΑ ΦΑΓΑΜΕ, αλλά τώρα θα κοιταχτούμε στον καθρέφτη και θα δούμε ότι κάτι κάναμε λάθος. Ότι δεν μας πρόδωσε κανένας πολιτικός, αλλά του παραχωρήσαμε τη δυνατότητα να μας κλέβει ανενόχλητος, με αντάλλαγμα τηλεοράσεις και ρουσφετάκια. Ότι ο μόνος τρόπος είναι να αυτοδιαχειριστούμε τις ζωές μας προς όφελος της συλλογικής ευτυχίας των ανθρώπων, και όχι του κέρδους των αφεντικών. Με τις συνελεύσεις γειτονιάς, τα σωματεία βάσης, τις γενικές συνελεύσεις σε σχολεία και πανεπιστήμια, τις συλλογικές κουζίνες, τα ανταλλακτικά παζάρια, τα κατειλημμένα εργοστάσια, τις εργασιακές κολλεκτίβες, τους ελεύθερους κοινωνικούς χώρους, τα δίκτυα αντιπληροφόρησης, τα εγχειρήματα αυτομόρφωσης, τους δημόσιους χώρους που καταλαμβάνονται προκειμένου να γίνουν πεδίο διαλόγου, κοινωνικοποίησης και συγκρότησης ουσιαστικών ανθρώπινων σχέσεων και με κάθε είδους δομή κοινωνικής αυτοδιεύθυνσης θα φτιάξουμε μια πραγματικά ανθρώπινη κοινωνία που θα μας χωράει όλους και όλες.

Αυτή η κοινωνία ή θα είναι ανθρώπινη ή δεν θα είναι τίποτα. Να επιτεθούμε στους ιδιοκτήτες αυτού του κόσμου τώρα.

Ούτε αριστεροί, ούτε δεξιοί ψηφοφόροι – Ούτε αριστεροί, ούτε δεξιοί αφέντες
Μόνο άνθρωποι, ελεύθεροι και ίσοι.

Κίνηση ενάντια στην κανονικότητα